

борства, или дуели, отпослѣ станали обичай между европейци ти и за бранение на лична та честь.

Въ мирно врѣме феодални ти боляре се растушвали съ весели гоштавки, съ ходене на ловъ и съ войнишки игри или турнири. Войнишки ти игри ставали така: краль тѣ, херцогъ тѣ, или богатий васаль, когато штѣло да стане нѣкое тържество, прашталъ да повикать близосѣдни ти рицари на турниръ. За това нѣшто прѣдъ градъ тѣ, или прѣдъ укрѣпена та сграда направяли широко равно мѣсто, обиколено съ огради. Госпожи ти и други зрители гледали на турниръ тѣ отъ балкони ти, или отъ сѣдалишта, нарочно направени. Въ опрѣдѣлений день рицаре ти се събирали, облѣчени въ своя та прѣмѣна. Много пъти тиши дохождали на турниръ тѣ съ спуснато закривало, и си криели лице то дори до свършкѣ тѣ; тогава ти си туряли имена споредъ различни ти изображения, што имали на штитове ти си; запримѣръ, рицаръ на лвъ тѣ, на драконъ тѣ, на кръсть тѣ и др. (Отъ тия бѣлѣзи са произлѣзли болярски ти прѣпорци). Всякой непознатъ длѣженъ билъ да си каже име то тайно на одного отъ сѣдници ти на турниръ тѣ, за прѣдвардане, да не би въ турниръ тѣ да земе участие нѣкой, който не е отъ болярско колѣно. Като излизали на коние на отворено то за борене мѣсто, рицаре ти отивали единъ срешта другъ, и всякой отъ тѣхъ гледалъ да събори противникъ тѣ си отъ седло то съ тѣпо копие. Много пъти копия та се строшавали въ желѣзна та ризница, и имъ се подавали други, или противници ти се залавяли съ мечове ти. Турнири ти не се свършвали всякога благополучно: по нѣкога разядосани ти борци правили си единъ на другъ тежки рани. Най-сетнѣ, ония, които юнаци ти провъзглашавали за побѣдители, приемали награди отъ рѣцѣ тѣ на госпожи ти: златна верига, или златно вѣнче, прѣвръзка, везанъ поясъ и др. т. Уобшто жени ти и дѣштери ти на феодали ти се ползовали отъ турнири ти, за да